

szacunku złota, przez dobroczynność miłości Bliźniego. Y Święty Grzegorz tak mowi, a) że znakiem y probą miłości, jest uczynność. Bo y sam W. M. Pan uważ, co mi to za wielki Heroizm, że Kat wyniesiony miecz na winowaycę, w pochwy schowa? że delikatnego ferca Matka, nawet obcego płaczu słuchać nie mogąca, dla tego tylko rzuca rozgę, nie uderzywszy nią dziecięcia? Y sami Poganie dla nabycia tylko sławy odpuszczali y nie mścili się krzywd swoich. A jeśli nie czynić źle, nie jest to jeszcze zupełna miłość Bliźniego, przez sam rozum poznać można, że życzyć tylko dobrze, à nie czynić mogąc, tym bardziej nie jest to

a) Probatio dilectionis, exhibitio est operis.

to miłość bliźniego. Sama tedy dobroczynność gruntownym dowodem jest miłości. Bo kiedy Chrystus każe w Ewangelii kochać, dobrze czynić nieprzyjaciolom, znać że to miłość nie na samych tylko płonnych oświadczeniach zawisła, à jeśli tych tak nam każe kochać, iakże nie równie powinniśmy tych, którzy nam nic złego nie czynią, lub nad ktoremi ułitowanie mieć powinniśmy, za ktore, błogosławieństwo y miłosierdzie na ostatnim sądzie mamy obiecane. Może tu kto zarzucić, że to tylko ostatniemu nędzarsowi uczynić dobrze, jest miłosierdzie, ale Ja mówię: w kaźdey słuszney potrzebie y proźbie dopomagać innym, jest czynność miłosierna.

Nie

Nie wyciągać Prowizyi od pożyczającego, wyświadczyć iaką łaskę w nagley potrzebie, ratować tonącego, podać sposob do życia zesperowanemu, uskutecznić obietnicę w wielkim y pilnym Interessie &c. są to miłosierne czynności. Y Chrystus chcąc dać wyobrażenie miłości bliźniego owemu pytającemu się w Ewangelii Młodzieniakowi, wystawił mu przed oczy *Samaritana*, który zlitowawszy się nad zranionym leżącym na drodze, wziął go do Domu swego y leczył rany Jego. . Kto zaś mogąc nie czyni dobrze bliźniemu, jest podobien do owego pierwszego Przechodnia w teyże Ewangelii wyrażonego, który widząc zranionego, nie zlitował się nad nim. Ach Mości

Panie! ieśli w którym czasie, w tym naybardziej, kiedy w naywiększym szacunku są dobra fortuny, iest dostateczną próbą tey miłości, dobroczynność. Nie trudno u nas teraz o dobre życzenie Bliźnim, procz powinszowań na Święta, na Imieniny, wszędzie prawie nasłuchać się życzliwych oświadczeń, ubolewania nad miżeryą lub nieszczęśliwym stanem Bliźniego, bo to tak dalece nic nie kosztuie. Ale iak prętko co przyidzie wyświadczyć Bliźniemu ośbliwie *in odiosa materia, quando sermo est de pecunia*, na ten czas albo *amphibologica Responso*, albo bliższa *koszula ciała, niż rodzona Ciotka*, oświadczamy niemożność naszą, choć ta nie zgadza się z prawdą.

Oświad.

Oświadczamy y przyrzekamy w in-
fzey rzeczy z ochotą usługę, ale
chyba wtey, w ktorey nie będzie
potrzebna. Rzeknąć no: à *gdzież*
miłość Bliźniego? odpowiedzą: *w*
tym, żeby źle nie czynić, à zaś do
mey fortunki nic ona nie ma, mo-
ja chyba łaska; że komu z niey udzie-
lę, albo znowu: co mi za potrze-
ba? dla cudzego Interessu tracić 12.
gr: od Listu, miłość Bliźniego nie-
przymusi do tego. Przyidzie ubogi
po iałmużnie, do Pana Boga odsy-
łamy go po wspomóżenie, y sa-
mym dobrym życzeniem, nie da-
wfzy y szeląga, zbywamy, oświad-
czamy, że mamy krewnych, flug,
ktorym trzeba dać, alić oni podobno
nie tak bardzo są potrzebni nasze-
go wspomóżenia, à ten drży od
zimna,

zimna, omdlewa y ledwie nie kona
z głodu! pragnienia, &c.

Wyperfwaduy nam W. M. Pan
tedy, że miłość Bliźniego na do-
broczynności naywięcey się grun-
tuie: te zaś słowa: *quod tibi non
vis, alteri ne feceris* nie są one fun-
damentem iedynym tey miłości,
ale tylko nas uczą, że w świadcze-
niu tey miłości powinniśmy ie-
dnym okiem na nas, drugim na
Bliźniego oglądać, czego nie lu-
biemy, innym nie czynić, y prze-
ciwnie, że kto Bliźniego nie kocha,
razem y Boga, a ztąd wniesć kon-
sekwencyą; że na ostatek: *lepiej do-
brze czynić niż życzyć*, ponieważ
y Poganin tak radzi. Proszę W.

M. Pana

M. Pana *Publico* komunikować ten
List, bo tego miłość Bliźniego wy-
ciąga.

